

R I S E T E

ADMINISTRAȚIA
STRADA TEATRULUI No. 8

APARE IN TOATE DUMINICELE

PROPRIETAR ȘI DIRECTOR RESPONSABIL

IOAN ATHANASIADE

P L I N S E T E

ABONAMENTUL
DECE LEI PE AN IN TOATA ȚARA

CALENDARUL CIULINULUI

August are 31 zile

După Popi

După Ciulin

D. 12-24 Martirul Fotiū.
L. 13-25 Părintele Maxim
M. 14-26 Profetul MiheaAniversarea republicei ploestene.
Decorarea lui Candianos.
Profeția Rabinului în cestianea
revisuirei.

M. 15-27 †† Ad. M. Domnului.

†† Săntarea sf. Mița dată Papa-
galescului pentru Enciclica sa.
Cucu își lepădă penela de vară.
Inceperea manevrelor electorale.
Pascăul Laurian cântă osanale
lui Pléva.J. 16-28 Ad. ic. sf. Mahr.
V. 17-29 Martirul Miron.
S. 18-30 Martirul Laar.

Eucuresci, 11 August

Nici facile, nici musică, nici lampioni, nici stéguri, nu vedurăm pentru a 14-a aniversare a Republicei dintr'o zi.

În cursul acestei săptămēni se strecură ca ori-ce altă zi, și ziua de 8 August, zi mărășă, zi care va rămânea nestérsă, pentru a glorifica memoria decedatului anti-dinastic Ienache Tuicărescu I, astă-zi cel mai umil, mai zelos și mai devotat apărător al Tronului.

Erī, făcea spume la gură cu declamațiunile-și spasmotice, în care arăta că, țara se află într'un abis, și că peirea va fi inevitabilă ;

Astă-zi se află într'un abis de fericiri, și ca probă, kir Ienache, ne arată că nația, poporul suveran al d-lui, se ține numai de chiefurī ;

Erī, trimetea la palat, veste bună prin crai de ghindă, ca să scutescă țara de o crimă ;

Astă-zi, trimete tot la acelaș palat, pe prezidentul Republicei de la Ploestī, ca să-și acorde eghilete, cu cifra regală, în semn de înaltă distincțiune pentru serviciile însemnate ce le-a făcut la 8 August 1870.

Erī, era un lihnit, un șongher, o șarlă. Jurnalele lor umoristice îl trivialisa în modul cel mai nedemn ;

Astă-zi, este Vitezul Căpitan, Eroul de la Plevna, un alter Alexandru Magnu, fără de care țara s'ar fi prăpădit. — Jurnalele lor serioase îl apoteosédă în modul cel mai degradator ;

Erī, între d-lor și Tron era o prăpastie ;

Astă-zi, prăpastia s'a transformat într'o grădină lucrativă ;

Erī, era un calic care voia să acapareze avutul țării ;

Astă-zi, este un isvor de bunătăți și de fapte generóse (!) și 'i se dă cu prodigalitate avutul țării, ca din punga lor, spre a-l coloniza cu cete însetate de șongherī, care să ne învețe cum să jucăm cérdașul, și cum să murim de fóme în propria noastră țară.

Iată lume bună ce era erī ; iată ce este astă-zi !
Aceiași ómenī cu aceeași limbă, cu deosebire numai, că erī vorbeau alt-fel de cât astă-zi.

Urechile de astă-zi sunt surde ; ochiī de astă-zi sunt întunecați ; gura ocupată cu róderea hoitului.

Ne putem întreba însă, pentru ce făcea tóte astea ?

Pentru că-l ardea dorul de țară ? A presupune acésta ar fi mai mult de cât ridicol.

Doru lui Ienache a fost ca să ne vîndă Dunărea, să cîopărtescă țara, să sfășie constituția, să împusce țeranīi pe drumurī, să bată cetățenīi ziua, să omóre țaranīi la Bordenī și Ungurenī, să sugrume presa, să-și pricopsescă partisanīi, să-și reînnoiască convenția cu Austria și să schingiuíască pe studenți, pe care erī îi înarmase cu revolvere ca să lupte la alegerī.

Oficiosul și caraghiosul *Național Voința Zeitung*, e plin de osanale, într'u mărimea celei mai bune partide din cea mai bună rasă liberală, sânge pur constituțională, care a transformat țara într'un paradis, vrea să dic, într'un abis.

IN DER WALACHEI

Căți vor să se 'mbogățescă

Also gleich, à la minut,
Numa 'n țara rumunescă
Găsește gheșeft *ser gut*.
Probe de vreți milióne
Pân'acum câte poftiți,
Sunt că multe lighióne
Cu avere le găsiți.

Vin calici și rupși 'n cóte
De la Dracu, tot pe jos,
Și desculți, fără ciobóte,
Und mitt Kleider sdrențăros.
Antéiū cisme văcsuește,
Apoi chelner, ușier,

După ce se pricopsește :
Ich bin némț mein liber herr !

Un mic birt cu recitură :
Șuncă, șweitzer și cremwürști,
Un butoiū cu bēutură...
Apoi devin angroiști.
Mult nu trece, cu 'nlesnire,
Neamțul devine bogat,
Și-ți așterne o clădire :
Dintr'un birt face palat.

De l' întrebī : cum tu din bere
Și din șuncă-așa bogat ;
Nu cum-va astă avere
Ai făcut'o din furat ?
Nein, nein, nemțiū nu fură
Cum rumuni câte-un cal,
Ei numai din bēutură
Facī afere colosal.

De il eī la socotélă
Din ce óre e bogat...
Iți răspunde cu 'ndrăsnélă
Că pe nimenī n'a 'nșelat.

« Sint minșunī, sint calomnie
« Kind se dicit eū pișicher
« Și *machen* șarlatanie...
« *Nein ! sint némț mein liber herr.*

Ciulini

Voința Națională, va da în curēnd naștere unui nou confrate al sēu, care va purta titlul de *Pungașul*, organ politic-național-liberal-gheșeftar.

Scopul ce va urmări noua cometă politică va fi apărarea *nației viziriiale*.

Devisa numitului organ va fi : « Cunoștința de sine este principiul filosofiei, a cărei traducere este ; « Pungășia este existența și virtutea cetașilor roșii ».

Primi redactori sunt desemnați a fi d-nii : Gr. Vulțurescu, care va trata în special despre facerea spiritului prin sindrofiile mahalalelor și ridicarea mânelor în adunătura deputaților. — Nicu Pléva, despre cautarea avocatului cu felinarul clientele sale și regularisirea împrumutului municipal de 16 milióne. — Generalul As, despre măsluirea cărților. — Casier și Administrator al acestui diar va fi numit Ulmeanu. —

Giranții responsabili se vor trage la sorți din cetașinatie ai vizirului, domiciliați la Văcăresci. — Redacția se va instala în Biuroul servitorilor în localul poliției.

D. profesor Zamfiroiu va fi poftit din când în când să cânte Cucu!... iar d. Granda, nepotul lordului Byron, să spue: uite popa, nu e popa.

România liberă a arangiat un nou serviciu de informațiuni. Canalul informațiilor sale încep de la Primărie și se scurg în strada Covaci.

Majestatea Sa, Enache I, a plecat la băile de la Marienbad. Înainte de a pleca a cerut de a fi binecuvântat de... cuvintele Mitropolitului, care 'i-a dat toate blagoslovenia de a se duce și a se întorce când îl va chema adevărata națiune. Aceiași blagoslovenie s'a oferit a se da și Perdafului pentru ziua de sf. Vasile.

SCĂPA-VOM?

Multe tuge 'ngrozitoare îndură sormană țară,
Fii Româ pentru densa cu barbară se luptară
Și'n victorii strălucite, repurtate asupra lor,
Deveniră, printre secolă, un măreț și brav popor.

Țară liberă, frumoasă, ei știură să ne lase,
Infruntând cu vitejie ori-ce timpuri furtunoase
Și de plaga cea mă mare și de jugul din Fanar
A scăpat'o, dup'un secol și mă bine de amar.

Insă astă-zi, când la cârmă tirania predomină,
Când se bate, se omoră ori și care nu voeste
Ca să fie ca despoții, criminali și vândători...
Fi-va ore cu puțință să scăpăm de trădători?

Marion.

Definiția Roșiilor

Roșii numai sunt un partid liberal, prin urmare despoți și anarhiști.

C. A. Rosetti.

Partidul Roșu e o colectivitate a căruia înaltă espresiune este I. C. Brătianu. Prin urmare roșii sunt derbedei lui Enache.

Eugenie Stătescu.

Roșii sunt neo-conservatori.

I. C. Brătianu.

Roșii sunt haiduci; în limba vulgară ghiare-lungi.

Nicolae Ionescu.

MĂRITATĂ ȘI TOT FATĂ

Frunză verde de dudău
Să dea sfântul Dumneșeu,
Că o dată măritată
Să rămâi tot cum ești: Fată
Mustuc (Opere alese,
Tepeș

(Urmare și fine)

II

Trecuse două ani de la cele povestite mai sus.

Căpitanului Tufescu îi perise pofta de franțuzoică și acum își mușca mâinile că se înădise cu o nație streină.

Ce pățise în timp de doi ani, numai spinarea lui o știe, căci franceza era rea, pretențioasă, gelosă și răsbunătoare.

Îi spusese verde în ochi că dacă l'o prinde cu cineva îi scote ochii și 'l jumulește ca pe un pui de găina.

Era în stare, nu 'i-o probase îndestul!

Sburase timpurile de fericire, când șuerând cântecul familiei, se îndrepta fericit și vesel la birt și la cafeurile cântânde.

O singură prietenă îi mai rămăsese pe care Clara n'o cunoștea.

La densa 'și petrecea timpul liber.

Era cucóna Sița Limbuțescu, proprietărea unor case și mama unei fete ca de vr'o două-șeci și patru ani.

Jana, citiți Iona, era romanțioasă. De și avea ceva parale, dar rămăsese nemăritată, căci nu dăduse până atunci de un cavaler demn de densa.

Tufescu, sătul de franțuzoică, încetul cu încetul începuse să o iubească.

Roșii sunt ómenii reacțiunii și minciunii.

D. Brătianu.

Roșii sunt lupi flamândi de milioane.

Scurrie.

SCRISOAREA CONFIDENTIALĂ

Înalt-Prea Sfintei-Sale Mitropolitului Primat.

«Pe acel ce vrea să'l piardă, Dumneșeu, — îi ia antaiu
«Mințile, și atunci iată'l fără nici un căpetaiu»
O Poveste-a vorbei dice, Înalt prea-Sfinția ta;
Nu cumva-va să'si fi pus Domnul, gândul réu d'atî face
[așa?..

Oh! Ispita're mare lucru; și Pécatul e frumos,
El te-atrage cu al său farmec, când puțin ești scrupulos.
Fost'au dat creștinetații ca să vadă un cap al său
Ce'i merit ca să'i înalțe-sufletul la Dumneșeu
Prin Sfințenie, morală, fapte bune; c'un cuvânt
Cu-adevăr fiind ministrul lui Christos p'acest pământ;
'I-au fost dat, dic, ați să'l vadă că e cel mai pământesc
Om, a căruia menire pentru neamul românesc
E, a'i pune între còste Necredința în Popil toti
Ca 'ntr'o ceată de Fățarnici, de Speculatori, Netoți.
Căci, Enciclica ce ai dat'o, Înalt prea Sfinția ta,
Care 'ți șterse stima noastră cu credința ce purta;
Nu'i de cât o probă mare de un spirit decăduț
Care nu'si dă socoteală de ce face ș'a făcut.

**

De la cap și până la fine, Evanghelie, scripturî,
Și-a lui Christ mântuitorul mari și drepte învățături
În enciclică sunt puse, ca paradă de cuvânt;
Le falsifici înțelesul dup'al placului avânt.

Faci biserica Umlă proslită de partid
Îmbrăcând'o, fără témă, în vestmânt hidos, sordid.

Al carnagiului simbol este Roșul. Roș vestmânt
Fu acel în care ovrei îmbrăcară p'un om sfânt,
Pe Christos mântuitorul, pentru a'l batjocori,
Și în urmă, la Golgota, pe o cruce a'l răstigni.
Ca Mitropolit, ați iată, Înalt Prea Sfinția ta
Vii Credința, Caritatea, Templul, a crucifica.

Vii a dice întregii țeri: «Ești ferice; Nu minți!
«Ast guvern e pentru tine!» Vii apoi a desminti
Faptul cel pios și mare ce făcu un domn român
Bun părinte pentru țară, iară nu călău stăpân;

Și a dice tuturoră: Nu credeți în rugăciuni
«Ce un Basarab făcut'au, căci sunt Sordide mințunî!»
Da! Te atacău, Prea sfinte! Căci e în hrisov prescriș
Că: «Acel ce va consimte cu cuvântul, ori înșcriș,

«La a Patriei știrbire, fie Preot, ori mirean,
«Blestemat în veș să fie ca un ticălos dușman!»
Și ai fost: o, Prea-Sfințite dintre acei ce au votat
Apanagiile! — arată, de ce-atât te-ai revoltat!

Și ai fost: o, Prea-Sfințite dintre acei ce au votat
Apanagiile! — arată, de ce-atât te-ai revoltat!

Și ai fost: o, Prea-Sfințite dintre acei ce au votat
Apanagiile! — arată, de ce-atât te-ai revoltat!

Și ai fost: o, Prea-Sfințite dintre acei ce au votat
Apanagiile! — arată, de ce-atât te-ai revoltat!

Și ai fost: o, Prea-Sfințite dintre acei ce au votat
Apanagiile! — arată, de ce-atât te-ai revoltat!

Și ai fost: o, Prea-Sfințite dintre acei ce au votat
Apanagiile! — arată, de ce-atât te-ai revoltat!

Și ai fost: o, Prea-Sfințite dintre acei ce au votat
Apanagiile! — arată, de ce-atât te-ai revoltat!

Și ai fost: o, Prea-Sfințite dintre acei ce au votat
Apanagiile! — arată, de ce-atât te-ai revoltat!

Și ai fost: o, Prea-Sfințite dintre acei ce au votat
Apanagiile! — arată, de ce-atât te-ai revoltat!

Și ai fost: o, Prea-Sfințite dintre acei ce au votat
Apanagiile! — arată, de ce-atât te-ai revoltat!

Și ai fost: o, Prea-Sfințite dintre acei ce au votat
Apanagiile! — arată, de ce-atât te-ai revoltat!

Și ai fost: o, Prea-Sfințite dintre acei ce au votat
Apanagiile! — arată, de ce-atât te-ai revoltat!

Și ai fost: o, Prea-Sfințite dintre acei ce au votat
Apanagiile! — arată, de ce-atât te-ai revoltat!

Și ai fost: o, Prea-Sfințite dintre acei ce au votat
Apanagiile! — arată, de ce-atât te-ai revoltat!

Și ai fost: o, Prea-Sfințite dintre acei ce au votat
Apanagiile! — arată, de ce-atât te-ai revoltat!

Și ai fost: o, Prea-Sfințite dintre acei ce au votat
Apanagiile! — arată, de ce-atât te-ai revoltat!

Și ai fost: o, Prea-Sfințite dintre acei ce au votat
Apanagiile! — arată, de ce-atât te-ai revoltat!

Și ai fost: o, Prea-Sfințite dintre acei ce au votat
Apanagiile! — arată, de ce-atât te-ai revoltat!

Și ai fost: o, Prea-Sfințite dintre acei ce au votat
Apanagiile! — arată, de ce-atât te-ai revoltat!

Și ai fost: o, Prea-Sfințite dintre acei ce au votat
Apanagiile! — arată, de ce-atât te-ai revoltat!

Și ai fost: o, Prea-Sfințite dintre acei ce au votat
Apanagiile! — arată, de ce-atât te-ai revoltat!

Și ai fost: o, Prea-Sfințite dintre acei ce au votat
Apanagiile! — arată, de ce-atât te-ai revoltat!

Te durea vèrtos la mațe patrioticul blestem,
Ș'ai voit în ochii lumii să te scapi de anatem!

**

Ce amare vremi, Prea sfinte, sunt amare, nu'i așa?
Ai voit să pul pecetea, în loc d'a stigmatisa!
Dar de ce! Aici e Sfîntul, ca să numai pomenesc
De uciga'l-Toacă, dușman e tot némul creștinesc.
Iată dar Ispita vine, bună mult, cu cei nebuni...
Ea 'ți aduce Mituirea, făcetoarea de minuni!

Mituit ai fost, Prea-Sfinte, fără scrupul precum ești:
Ș'ai dat rasna cu Pécatul preste tainele cereșci,
Darul 'ți fat pus în Roșu, astă-ți falnicul color
Puritanilor politici: și ca un faimos pèstor
Ieși cu Dumneșeu în gură, și în numele lui sfînt,
Strângi de gât sàraca Turmă, dici la furtul de pământ:

Un Amin grozav de sincer, și cânti lumii ast Tropar,
Pe un glas propriu puterii, glas pios de șoitar:
«Te supune, turmă pròstă, àstor mândri salvatori
» Care vor o Turmă, însă cu măi mulți fărmoși păstori!
» Te supune celor biruri care curg pe capul teu;
«Nu crâcni! O vrea Brătianu; deci, o vrea și Dumneșeu!
«Si eă, Calvinic, Episcop și Mitropolit Prima!
«Al Ungro-Vlahic, om de încredere, Titrat
» Al cerescului-părinte, ce din cer vede pe totî
«Și desparte lumea în două: în Cinstiți, ș'apoi în hoți,
«Eă, al său de drept ministru drepta mea pe voi
[întind

» Și cu Darul celui tare, părintesce vé coprind;
» Bine-cuvintez Știrbirea 'n numele lui Dumneșeu,
» Vé supuneți, mic și mare, precum m'am supus și eu...
» Țara este fericită; — Toți o scuipa în venin...
» Pururea așa să fie si'în veci de veci, Amin!
(Opinca)

Niger

Staritul și Proselitul

Drama ce voesc a vé istorisi, este una din acelea,
care de și se vede măi des în viața sfinților noștri
părinți, totuși, prin originalitatea ei, rămâne fără pre-
cedent în sfânta noastră sobornicească și apostolésca bi-
serică.

Iosef Șnaps, eroul acestei drame, era, încă din fașe,
inamicul cel măi neimpécat al apei. Ura lui mergea
până acolo, în cât mânca bròștele, numai pentru eu-
vèntul că nenorocitele animale viețuia în apă. Avea
un respect nemărginit pentru aceia, care cultivaù dar-
rul bènturei. Acei, care ar fi cutețat să'l convingă,
că e bine să înghită din când în când și câte o pi-
cătura de apă, n'avea în fața lui nici un dram de
considerație.

Șnaps, se tragea dintr'o familie ilustră și veche,
care, după spusa sa, primul lui străbun a venit pe
pământ o-dată cu aparițiunea vieței. Era de o statură
mijlocie, subțirel, 'l puteai coprinde cu un cerculeț

Lumea elegantă a orașului curgea ca plòia.

Bietul Tufescu nu prea era în apele lui.

'I era frică de franțuzoica care, înainte de plecare,
îi dăduse o dușe de ocări și care 'i renoise promi-
siunea că'i va scote ochii.

Mirésa sosi și se procedă la cununie.

Pe când li se punea pirostriile în cap un țipet de
leóică rêsună, și Clara cu pèrul vèlvoiu, cu un cuțit
într'o mână și o scrisóre într'alta, se îndreptă spre
perechia nupțială.

Toți asistenții rămaseră încremenți.

Clara apucă pe Tufescu de piept și îi arètă scrisóre
ce 'i-o scrisé și prin care 'i promisea că o va lua de
nevastă.

— Cunoseci acéstă scrisóre? îi dise ea.

— O cunosc.

— Te ții de vorba?

Tufescu nu rêsponse.

— Rêsponde ori te omor și pe tine și pe ea.

— Mè țiu! abia șopti Tufescu.

Clara atât așteptase. 'L luă de mână și tèrandu'l prin
mijlocul asistenților eși din biserică.

Scena se petrecuse într'o clipéla de ochi, așa că
cei de fată nu 'și veniseră încă din încremenéla.

Abia eșise Clara din biserică și un nou strigăt se
auđi însoțit de cuvintele:

— Măritată și tot fată!

Scòse cu furie și durere, și Jana, mirésa fără gi-
nere, cădu leșinată în brațele mumei sale.

Marion.

de butie. Fața, semena cu luna plină. Ochii, puțin i se mai zărea în fundul capului, iar nasul jurai că este o pătlăgică roșie. Mustățile, semena cu două code de cal, iar sfărcurile și avea domiciliul în gurița de crocodil. Născut și crescut pe țărmii Rinului, la Beatenbad. Șnaps se disperedă de reaua recoltă a viilor, ce de căți-va ani se întâmplă în locu'i natal, și într-o bună dimineață își la catrafusele și se îndreptă spre Valahia unde, aușise că este mult pun peutur, după cum se exprima densusul.

În toamna anului trecut, pentru prima oară calca pe pământul nostru, cam gâlbejit puțin de drum, și de privațiunea la care a fost expus, în cursul călătoriei, gâtlejul lui. Se instală de o cam dată la Drăgășani, unde, în scurt timp își recapătă lustru'i primitiv și culorea de stacojiu. De aci străbate viile, curios fiind să vadă dacă toate produce același vin excelent. Eftinătatea și calitatea vinului, îl făcea să regrete din suflet că n'a cunoscut această Californie gambrinică, după cum o numea el mai înainte. Ar fi dorit să se fi născut aci, în deliciosele noastre podgorii. Insa starea lui de beatitudine nu dură mult, căci lăcomia excesivă îl trânti la pat și totă iarna, bietul Șnaps, boli. Acum și blestema dălele că nu s'a mulțumit cu tainul lui d'acolo și afurisea țara noastră din adencul inimei, cu lacrimi în ochi, înecat de suspine, căci i-a mâncat capul. «Să fii tracule și șumătate asta țara rumunești». Acesta era refrenul, ce îl repeta dîlnic în delirul suferinței, bietul Șnaps, căruia hydropisia îi dedese un volum îndoit. Și dacă Gambinus, al cărui ambasador era el, l'o făușit, de sigur numai că numai vr'un bine n'ar putea să ne aștepte.

Arhanghelul Gavril, venise în câte-va rânduri să vadă dacă este gata de drum, și bietul Șnaps se ruga, deși slășia inima, să-l lase să mai guste și din recolta viitoare, măcar o picătură, și apoi jura că va urma pe sfântul cu cōsa'i nemilōsă, cu sufletul împecat că și-a împlinit această dorință.

Aușind acestea sfântul, și fiindu'i milă, îl lăsă până la toamna viitoare.

În primă-vară însă, Șnaps slăbănogit, se îndrepta spre un schit, 2—3 poști departe de aci, unde aușise că este un isvor de minuni făcător, care tămăduiește toate hōlele, cu gând ca căși redobândescă vigōrea și veselie-i perdută.

Cu smerenie se adresedă către sf. stariț, și îi spune, din fir până în ață de unde e, cine e, și îi spune genealogia, călătoria, sosirea sa, și îl întreba dacă nu cum-va isvorul de acolo, se potrivește și la bōla lui.

Starițul îl asigură că e bună pentru ori-ce hōlă, mai ales pentru aceia care provine din olă. Ca un Stan pășitul S. S. se tănăduise dese ori. Prinsese simpatie de Șnaps și începuse să-l compătîmescă, și ca frate întru Gambinus ce era, și promise să-i dea tot ajutorul putincios.

Mai anteu și propuse să-l trecă de la protestantism — căci era protestant — la ortodoxism, și apoi, avendu'l frate întru Christos și frate întru Gambinus spera că o s'o ducă fōrte bine. Incepu să-i spuie că e mai bună ortodoxia, că acēsta e religieuna pură a lui Christos. Il învătă sfintele precepte: bate și îi se deschide; cantă și vei găsi, etc. etc. Îi spuse că dacă cine-va îi dă un ghiont, atunci trebuie să se întōrca pe partea cea-l'altă să mai primescă încă unul.

Lui Șnaps îi plăcu fōrte mult ortodoxia și se decise a se converti. Își închipuia sārmanul, după învătăturile de mai sus, că de, pōte ca om, vr'o dată nōptea într'un tārdu, să i se usuce gātul și să se ducă la vr'o cărciumă unde să bată, și negreșit că trebuie să-i deschidă, fiind drept credincios ortodox. Apoi când n'ar avea parale săși ude gātul, și închipuia el, după acēsta blagoslavnică credință, că n'avea de cât să caute și să găsescă.

Cât pentru cea din urmă învătătură, îi plăcu și mai mult, căci Șnaps când era cu chief, dorea fōrte mult să tragă câte un ghiont și, se gāndea el, că e hazliu de tot să tragă la ghionturi cui i-o eși înainte și în joc să pață ceva, îndată ce'i va spune că e ortodox să întōrca și partea cea-l'altă.

În fine, stătu câte-va dîle acolo unde aerul îi făcu bine și se mai întremă puțin. Plecă și se hotări ca să vie peste câte-va dîle ca să se boteze. Pe drum însă, și aduse aminte că a uitat să-l întrebe dacă canōnele ortodoxesti pune vr'o restricțiune asupra bēnturei, căci cu prețul asta, cu totă admirațiunea ce începuse să aibă pentru ortodoxism, nu ar fi voit să renunțe la religieuna-i străbuna.

Se întōrse înapoi, și când era aprōpe de mōnastire, îl surprinde sēra; iar când s'a apropiat mai bine se înoptase.

Șnaps când nu și avea gâtlejul udat, era cam fricos,

și cu atât mai mult îi era frică, cu cât în apropiere nu dărea nici o cărciumă. În fine, când fu să intre pe pōrta mōnastirei dărește un individ, înfășurat cu precauțiune, care mergea cu pași repeși spre oraș.

Șnaps se ia după densusul, și la lumina unui foc ce licărea într'un bordei pe marginea drumului, vede silueta urmăritului și recunōște într'ensul pe S. S. starițul.

Starițul, între alte sarcini ce îi impunea sf. scriitură, mai avea și pe aceia de a se duce în tōte serele să spovedescă pe o mirēnă, ce suferea de dragostomanie, și se vede că densusul a fost ales din legiunea de prealatis de către cel de sus ca să o tāmăduescă, ca mai robust fiind și mai obișnuit cu asemenea necađuri.

Șnaps, în sfērșit, cum îl recunōște începe să strige:

Tomnule starițile, opresti puțin, frei să forbesti seva.

S. S. sau că a aușit și n'a voit să stea, sau că n'a aușit, acēsta nu se știe.

Consecința însă, a acestei aclamațiuni, a fost că S. S. a grăbit pasul. Și pe când Șnaps, care rămăsese îndărăt, îi repeta mereu, «tomnile starițile», fantoma se strecōră într'o casă din marginea orașului, la care peste câte-va minute sōsește și neamțul într'un suflet.

Ascultă puțin să vadă dacă nu îi aude vocea, însă nu aușit de cât șgomotul greerilor. Atunci bate la ușe. Nu îi rēspunde nimeni. Bate a doua oară cu forță. De asta-dată o voce subțire, cu un ton necăjit și somnoros, întrebă: cine e? Teschide, rēspunse Șnaps, frei se trēbă la tomnile starițile sevaș.

Dute dracului șōnghere dacă te-ai îmbătat, că acu te ud, îi rēspunse vocea din nauntru și care d'astă dată era înfuriată.

Teschide, chind forbestă un dat la tomita. Tomnile parintele forbit la min se fac batai la uși ca și teschidi, pētră că frei sa fii tortotox.

Fugi mai tute șōnghere, că nu îți-a dīs să bați la ușa asta, c'apoi te intortochez eu, acu te umflu, îi rēspunse cu o voce de tigresă, somnorōsa din nauntru.

Bietul Șnaps care vēdu că i se calcă chiar în prima dî preceptele ce învėtase, plecă dīcēnd: Fii tracule amindoi cu madam starițile cu tot, dacă nu frei și teschide, nici eu nu frei se mai fii tortotox.

COLOSEUL OPLER

Chițule, sfinte,
Adu-ți aminte
De mine, Opler, ađi urmărit
D'ai primării
Și d'ai agii
Copoii cu nasul prea iscusit.

'Mi-aduc aminte;
Dér mai cu minte
Oplere dragă este să dai
Cât poști mai multe
Din pungă sute
De franci, scăpare de vreii să ai.

Ultimii ciulini

Ni se spune, dar noi nu cōredem, că vizirul nostru, dupe mai multe bāi făcute la Marienbad, neputându-și veni în fire, doctorii băilor i-ar fi recomandat dușuri de apă rece la o casă din Paris.

În urma numerōselor inserțiunii, — adaose, supliment, — publicate mai de tōte ziarele din Capitală, aflăm după cele scrise într'ensele, că Herr Oppler n'ar fi frustrat comuna cu nici un ban, și că judecōtorii convinși din citirea lor, vor da un verdict de achitare cu ochii închiși, mai cu sēmă că stilul scrierei e cât se pōte de scris *Orbește*.

UN DON-CHIȘOT

Ni se scrie, și noi o dăm sub tōtă reserva ciulenescă, cum că, marele nostru trāmis extra

de la....., a găsit de cuvînță să crede un corp de Don Chișoi.

Pentru asest scop, mai dîlele trecute, fiind invitat la un ore-care prānz, Ex. Sa s'a împopoșonat cu costumul eroului lui Cervantes:

La întrebarea ce i-s'a făcut de un prieten al sēu, care venise să-l visiteze, că ce sunt bazaconiile acelea, după densusul rēspunse:

— Mon cher je suis un chevalier du roi.

— Aferim! strigă prietenul, nu știam că Regele are o nouă speșă de Don Chișoi.

— Vous m'insultez monsieur?

— Nicî de cum, dar mă prinde mirare că ceî ce te-au trimes aci, au greșit calea, trebuia să îți dea scrisori de acreditare pe lângă Curtea din strada Mântulesei!...

Șarada No. 8: Calvin.

Au deslegat esact: d-nii Emî D. B., Hîf Sigismund; Vasile Hî Athanasiu, C. Socec, V. Guerite, N. Eliean, D. Stănescu, N. Polizu Bucuresc. domnișorele Alexandrina N. A. Dimitriu, Olga Boroslovschi, Toma S. Dimitrescu, Brăila; Ștefan Avramescu, Constanța; N. Munteanu, Băcău; d-ra Masinca Papadat, Sinaia; d-nii Simon Rosenzweig, D. Teodor, Nicolae Apostolescu Stelian, Ploiești; Elena Bogdănescu, Alexandria; d. Iorgu Ionescu, Roșiori-de-Vede; Petru V. Sion, Bêrlad; D. Aramă, Têrgoviște; Ion Pretorian, Galați; d-na Sultana Sterea, Tulcea; Const. Gheorghiu, Vaslui; d-ra Rândunica Rădulescu, Filipești-de-Têrg; d. Mituș, Balintiu-din-Deal; Maria I. Georgescu, comuna Gruia (Ilfov); d. Săche Șoiculescu, Caracal; d. Georges I. Vlasto, Herculendorf, Austro-Ungaria; Marie Robescu, Bêrlad; Ghiță Grigoriu, Focșani.

ȘARADA No. 9

de Vasile H. Athanasiu

Trei litere sunt un fruct
În destul de cunoscut.
Litera care urmēză
O vocală desemnēză.
Restul este un prelat
De marire 'nconjural.
Tot cuvēntul e un nume
D'un împērat cu renume.

Cuvēnt patrat de Șoiculescu

... O colōre
... O bijuterie
... Un nume israelit
... Ceva de plumb

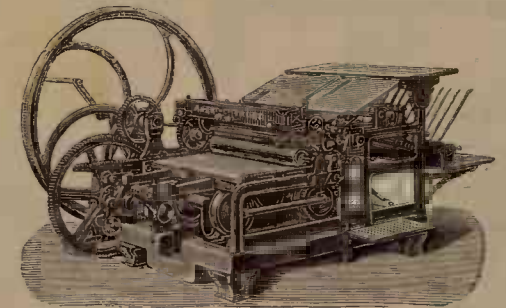
Poșta Redacțiunii

D-lui I. comuna Dăngeni. — În numerile viitoare.
D-lui I. G. Cōșoveanu, Craiova. — S'a primit.
D-lui Petrescu, Romanaș. — S'a primit.
D-lui doctor Petras, Teocuiu. — S'a primit și încă de mult.
D-lui M. P., Năcăciuni. — A trecut 1 August.
D-lui Istrătescu, Leurdent. — S'a făcut erore din grōșăia.
D-lui Cîrligeanu, Giurgiu. — S'a primit prin d. Stănculescu.
D-nii corespondenți din Roman, Cāmpu-Lung, Pitești, etc. sunt rugați a ține compt de cererile ce le adresăm.

Anunțuri

I. SCHWARTZ

Comisionar pentru tigografiele din tōtă România

București, Piața Sfântu-Gheorghe.

De vëndare atelierul meu de legătorie, de cărți, compus din trei mașini una de tăeat hârtie, una de vâlțuit cărțile și una de tăiat mucava, tōte în mărime de 55 centimetre Hârtiei No. 10; un frumos asortiment de litera și ornamente pentru poleit de alamă și tōte uneltele necesare pentru acēsta artă. Se vinde de buna mea voie cu precii moderat.

București, str. Biserica Eni, No. 6.

C. Alexandrescu.

Cusătoria Elena Ionescu

București, Strada Academiei, 18.

Effectuează tot felul de albituri pentru Dame și Bărbați, precum: cămăși, camisole, cearșafuri, fețe de pernă, etc. etc., după fasonele și tăeturile cele mai moderne. — Asemenea esecută ori-ce lucrari de mărci în litere gotice, monograme, etc. etc. — Se primeșce tot felul de reparațiuni de cămăși.

COLOSEUL OPPLER

